

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17301/2022
24.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача Привредно друштво Удружење – Национални биро осигуравача Црне Горе из Подгорице, чији је пуномоћник Жељко Перовић адвокат из ..., против противника предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Пантовић адвокат из ..., ради признања стране судске одлуке, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1329/22 од 11.08.2022. године, на седници одржаној 24.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1329/22 од 11.08.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Р 17/21 од 15.03.2021. године, ставом првим изреке, призната је правноснажна пресуда Основног суда у Подгорици П 3721/2012 од 15.04.2014. године којом је обавезан противник предлагача да исплати предлагачу износе од: 3.434,18 евра на име регреса са законском затезном каматом од 20.10.2010. године до исплате и 750 евра на име трошкова поступка. Ставом другим изреке обавезан је противник предлагача да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 116.300,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1329/22 од 11.08.2022. године преиначено је првостепено решење тако што је одбијен предлог за признање наведене стране пресуде и обавезан је предлагач да накнади противнику предлагача трошкове поступка од 72.800,00 динара.

Против другостепеног решења предлагач је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, који је применио на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, чије се одредбе примењују у конкретном случају на основу члана 31. став 1. потврђеног Уговора између Републике Србије и Црне Горе о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима од 29.05.2009. године ("Службени гласник РС, Међународни уговори", бр. 1 од 21.05.2010. године) којим је прописано да се поступак признања и извршења одлуке спроводи по закону државе уговорнице на чијој територији се тражи признање и извршење.

У конкретном случају се предлаже признање стране судске одлуке, а не заштита повређеног или угроженог права, па се стога примењују, сагласно члану 1. Закона о парничном поступку - ЗПП, одредбе Закона о ванпарничном поступку, којим је пак прописано да се по одредбама првог дела тог закона поступа у свим питањима која посебним поступцима садржаним у том закону нису друкчије уређена, као и у другим ванпарничним стварима за које посебним законом нису уређена правила поступања. Поступак признања и извршења страних судских одлука уређен је чл. 86. до 96. и 101. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља („Службени лист СФРЈ“, бр. 43/82, 72/82, „Службени лист СРЈ“, број 46/96, „Службени гласник РС“, број 46/2000), који као једино правно средство у поступку против решења о признању, односно извршењу одлуке прописује жалбу (члан 101. став 3), а не и ревизију.

Ревизија, као правни лек у ванпарничним поступцима, дозвољена је у складу са одредбама члана 27. Закона о ванпарничном поступку којима је прописано да је ревизија дозвољена против правноснажног решења другостепеног суда у поступку у коме се одлучује о статусним стварима и о ванпарничним стварима које се односе на станарско право ако овим или другим законом није друкчије одређено (став 1), а да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено (став 2). У смислу Закона о парничном поступку, сагласно одредбама члана 403, ревизија је увек дозвољена ако је: 1) то посебним законом прописано; 2) другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака; 3) другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака (став 2), као и у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (став 3).

Из цитираних законских одредаба и околности конкретног случаја произилази да је изјављена ревизија недозвољена, што је у складу и са правним схватањем Врховног суда Србије (Грађанско одељење) од 16.12.1991. године, због чега је одлучено као у изреци, применом члана 413. у вези с чланом 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**